

Архитектура је опасна мешавина свемогућности и немогућности. Привидно укључени у 'обликовање' света, да би покренули своје мисли, архитекти зависе од провокације других – клијената, индивидуалних или институционалних. Стога је неповезаност, или прецизније случајност, основна структура каријера свих архитеката: они се суочавају са произвољним следом захтева, са параметрима које нису успоставили, у државама које једва познају, са питањима којих су магловито свесни, а од њих се очекује да се баве проблемима који су се показали тврдоглави и за много супериорније мозгове. Архитектура је по дефиницији *хаотична авантура*.

Повезаност која се намеће раду архитеката је или козметичка или резултат ауто-цензуре. S, M, L, XL организује архитектонски материјал према величини; без повезујућег ткива. Текстови су уграђени између пројеката не као цемент већ као аутономне епизоде. Противречности нису избегаване. Књига се може читати на било који начин.

Да би се повратила једна врста искрености и јасноће у однос између архитекте и јавности, S, M, L, XL је амалгам који обелодањује услове под којим се данас производи архитектура. Њена епска размера је истовремено арогантна и неодлучна. Она покушава да испумпа и поново напумпа архитектуру – да уништи и поново изгради. На основу савремених датости, она покушава да пронађе нови реализам о ономе што архитектура јесте и шта може да учини. Другим речима, ово је болно утопијски подухват.

Што више архитектура мутира, више се суочава са својим непроменљивим језгром. Ипак S, M, L, XL је потрага за 'другом' архитектуром, знајући да је архитектура као оловна кугла везана ланцем за ногу затвореника: да би побегао, мора да се отараси њене тежине, али све што може да уради је да чајном кашичицом саструже опиљке.

*O.M.A., *Rem Koolhaas and Bruce Mau: S, M, L, XL*, New York: The Monacelli Press, 1995. pp xix